

Увод

За начало бихме искали да отбележим, че не гледаме на идеята „Училище за родители „ като на трудно осъществим проект или утопична идея за светлото бъдеще. От както свят светува родителите са в ролята на своеобразен педагог, подготвени или не те се справят добре или не толкова с всичко, което иновативните тенденции на времето им поднася. Те се учат и възпитават, възпитавайки собствените си деца и това е единствения начин всички ние да успяваме да се справим с безмилостните иновативни идеи и тенденции на новото време. Училището за родители е истински необходимо както ученическият съвет, както дори и часа на класа , смятаме важноста им за изключително значима и наличието им за крайно необходимо. Идеите и предложенията, които прокарваме не са самодейни, а са в следствие на практическия ни курс на обучение който проведохме във Второ Основно Училище „Пенчо Рачов Славейков”, където придобихме много широка представа за работата и успеха на педагогическия съветник в тази насока. Предвид темите, които предлагаме за обсъждане, смятаме, че приложимостта им е възможна еднакво успешно както в начална училищна възраст, така и в средния курс на обучение. Значимостта им е еднакво важна и съвместима и в двете възрастови групи.

Родителите са всичко за детето си: източник на емоционална топлина и поддръжка,
ви
сва власт и раз
пределител на
блага
, образец на
подражание
, приятели
и съ
ветн
иц
и. Семейството предава ч
аст от
своята
роля
на училището

, затова
реализацията на
въз
питателните
цели е
въ
зможна само
при условие
, че
училищните изисквания са
подъ
ржани от
авторитета на
родителите
.

Много родители считат себе си за компетентни по отношение на въпросите на възп
итание
, □ неумеейки
дори да
видят
своите грешки
. Болшинството от
тях
не ходят
в училището
даже и
на родителскит
е съ
брания, в такива
случаи,
класния
ръ
ководител, заедно с педагогическия съветник,
устано
вява
личе
н контакт с родителите
по собствена
инициатива
. По отделно ги канят в училище
, ходят по домовете
, беседват
, изучават

ситуацията
, отбелязват
въ
зможностите в
ръководенето на
семейното
въз
питание. Ръ
ководството се
заключва
в това
, да се препоръчат
конкретни
пъ
тища
и средства за
оздравяване на
обстановката
в семейството
, за подобряване на
отношенията
с децата
.

Една от най - популярните форми за участие на родителите в учебно-възпитателни
я процес
се явява

”
Денят на
семейството”
. Този
ден обикновено
започва
с открити
уроци
, открити
часове на класния
, продължаващ с
интерактивни
мероприятия
с участието на
родителите
в класа
или в училището

, завършвайки с
родителско
съ
брание.

Успех в работата със семейството е постигнат едва тогава, когато родителя идва в
училище
със
своите
радости и съ
мнения,
когато
родителите на един
клас са се
сплотили в единен
колектив. А за да се случи това
, учителят
трябва добре да
знае
условията
и особеностите на
въз
питание
във всяко
отделно
семейство
. Той
трябва да се запознае по-отблизо с децата
, да ги
види
в приви
чната им
, непринудена
обстановка
, да разбере
стила на
живот на
семейството
, как
живее то
, какви са неговите
социални
установки, нравствени
и духовни

ценности, взаимоотношенията
с околните
и помежду им
, семейните
традиции.

Семейството се изучава и с помощта на [анкетир](#) ане. Психолозите в училището
диагност
цират
отношения
та деца - родители
по методик
ата

”
Взаимодействие родител –
дете”,

с
равн
я
ва
йки
от
говорите на
родител
ите
и де
цата
по
с
кал
ата на

„е
моционална дистанция –
е
моционална близост
”

.
Нивото на
с
ъ
трудничеств
о между
де
цата

и в
възрастните
показва
степен
та на
включеност
на детето
в жи
вота на
семейството
, призна
ването на н
его
вите
прав
а
и достоинств
а
, равенств
о
и партн
ьо
рств
о
. Отс
ъс
тствие
то на
с
ъ
трудничеств
о
може
да бъде
резултат
от
авторитар
е
н, безразлич
е
н или
неглижиран
стил
на
в
ъз

питани
е
. Широки
ят
спект
ъ
р
от
метод
и на
изуч
аване на
сем
ейството
позволя
ва да се
с
ъ
стави социал
е
н паспорт
на
сем
ейството
,
да се открият
проблем
ите на
взаимодействи
е
„училище
– ученик
– сем
ейство”
и
да се
набележи
п
ъ
т
я за
е
фективн
а
работ
а

с родители
те

Ето примерната програма, която предлагаме:

Мероприятия □ **Организатори**

Ние сме убедени, че родителите могат да бъдат съюзници и равноправни партньори в училище, но за то ва им е необходима достоверна и пълна информация относно живота в училище и реалната възможност те да влиаят на образователния процес.

Анкета: „Какви родители сте вие, или Стил на възпитание на детето в семейството”

Пред вас са десет ежедневни ситуации от живота на вашето дете. Как ще реагирате на тях? Изберете отговорите, които най-много съответстват на вашия стил на възпитание. Пресметнете точките.

1. Вашето дете е палаво, буйно, грижите ви покрай него край нямат. Какво ли не се случва! Или ще се върне в къщи със скъсани панталони, или в синини.

1. Вие го разпитвате какво се е случило, зашивате панталоните, слагате компрес - 3 т.
2. Оказвате помощ, но го мърмите, говорите му, че в един прекрасен ден неговите пакости скъпо ще му излезнат през носа - 0 т.
3. Не му обръщате внимание: нека да се оправя сам - 5 т.

2. Детето ви има приятели, но те са непослушни и невъзпитани.

1. Вие разговаряте с родителите им - 2 т.
2. Викате децата у дома и се стараете да им повлияете - 5 т.
3. Обяснявате на своето дете в какво се изразяват недостатъците на неговите приятели, защо те са лош пример за него - 0 т.

3. Детето обича да играе, но не умее да губи.

1. Вие нищо не предприемате: нека детето се научи да губи - 0 т.
2. Отказвате да играете с него, докато то така болезнено възпрема поражението - 3 т.

3. Умишлено създавате ситуация, при която детето се учи да губи - 5 т.

4. Вашето дете е в състояние да играе по цели часове. Вечер то не иска да си ляга.

1. Вие му обяснявате колко е важен съня - 3 т.

2. Позволявате му да си легне, когато то поиска, но сутрин го заставяте да става навреме - 5 т.

3. Слагате го в кревата в определеното време и го оставяте само - 0 т.

5. Детските предавания по телевизията са вече недостатъчни за вашето дете, то може ежедневно да гледа всичко наред.

1. След детската програма слагате детето да спи и когато то заспи, си включвате телевизора - 0 т.

2. Говорите с него затова, какво може да гледа и какво не, така че то да разбере - 2 т.

3. Избирате за него някои предавания - 3 т.

4. Определяте колко часа телевизор може да гледа детето, но то само решава кога и какво - 5 т.

6. Детето ви е достатъчно дръзко в думите си и отговаря.

1. Обяснявате му, че такова поведение е неприлично, че хората строго ще го осъдят за това - 5 т.
2. Забранявате му да говори дързости и строго го наказвате за непокорството - 0 т.
3. Всеки ден, в който то се държи достойно, го поощрявате - 3 т.

7. Вашият син (дъщеря) е още малък, а вече се интересува от момичета (момчета).

1. Оставете всичко както си е - 3 т.
2. Опитвате се да пресечете детската влюбеност, ако тя се е появила - 0 т.
3. Делово обяснявате, какво е любов и какви трябва да са отношенията между мъжа и жената - 5 т.

8. Другите деца преследват вашето дете: бият го, надсмиват му се.

1. Вие го учите да отстъпва - 5 т.
2. Разговаряте с родителите на тези деца - 3 т.

3. Правите така, че вашето дете да избягва контактите с такива деца - 0 т.

9. Вие създавате на вашия по-голям син (дъщеря) всички необходими условия, но той (тя) не цени това, а на всичкото отгоре и обижда по-малкото братче (сестричка).

1. Вие в присъствието на по-малкото дете го апелирате за благоразумие - 5 т.

2. Отделяте на по-големия си син (старша дъщеря) повече внимание, отколкото на по-малкото си дете - 3 т.

3. Въобще не се намесвате - 1 т.

10. Вашето дете обижда, не е способно да съпреживява, агресивно е по отношение на други деца.

1. Вие смятате: както то се отнася към другите, така и вие към него, за да може то от собствен опит да оцени поведението си - 0 т.

2. Стремите се да му обръщате повече внимание, отколкото досега - 5 т.

3. Забранявате му да гледа филми, в които показват насилие и убийства - 2 т.

Резултат:

От 8 до 18 точки. Вие възпитавате своето дете на живота, който вие сте живели и

живеете, по свой образ и подобие, сякаш то не принадлежи към друго поколение.

От 19 до 35 точки. Подготовката на вашето дете за самостоятелен живот е недостатъчна. Вие прекалено малко се грижите за самостоятелността в мисленето на детето, за неговата увереност в себе си, макар и да не искате то сляпо да ви следва. Не е изключено, то да може да изработи определени собствени възгледи.

От 36 до 50 т. Вие вярвате, че вашето дете ще живее в свят, където царят доброта и справедливост, където се цени инициативата и се осъжда егоизма, където се уважава ума, независимото мислене, откровеността и собственото мнение.